

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 50 „
Egy szám ára 12 kr.

Előfizetni lehet az év folytatán minden hónap elején.

POLITIKAI ES TARSADALMI HETILAP

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐSÉG: V. TIZED, Klapka-ÚTCZA 162. SZ.

KIADÓHIVATAL: JÓKAI-UTCZA 186. SZ. TELEFON SZÁM 81.

HIRDETÉSI DIJ:

hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknek árlengedés adatik.
Nyilttéri közlemény soronként 30 kr.

A hirdetések díja előre fizetendő.

Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr.

Katona József emléke.

Kecskemét, nov. 10.

A Szt.-Háromság temetőben, a félre- eső utak egymásra halmozott hantjai között, egyik szerény sírdombon, melynek széthulló rögeit a kegyelet tartja ép- ségben évtizedek óta, világosság gyűl ki ma este s bizonytalan fényével föld- feletti ragyogással sugározza be a szürke görngyöket. S az imbolygó fény ke- resztül hat a kanyargó úton s át- szűrődik a szomorkodó akácok lombja- vesztett ágain. Keresztül tör s átszűrődik és mind erélyesebbre válva csillagfényt vált s átható világával beragyogja az egész város, nem, egy egész ország egyetemét.

Éjféle kakasszóra pedig, mikor be- népesedik a halottak néptelen birodalma, megnyílnak a hantok és sötét ölkéből rég porrá lett alakok raja kél pillan- natnyi új életre: sisakos, paizsos alakok, bíboros mentében, aranyveretes széles pengékkel. S a levegőben, a szürke, ködös, fantómokkal teljes őszi levegőben új kísértekre találunk, honukvesztett, prédára éhes, kóbor lovagokra, s meg- újítják velük a századok előtt félbe- maradt harcokat s döntésre próbálják birni a századok óta eldöntetlen üt- közetet.

— Üsd az orrát magyar, aki bántja a tiéd! Az öreg Petúr harsány szava átrezdül a levegőn s új csatára buz- dítja hibeit. A kakasszó újra szólal s az ütközet megint eldöntetlen marad. De a kik a jó ügyért küzdenek, évről-

évre érzik, karjuk aczéla mint erősödik, csapásaik ereje mint növekedik. S érzik évről-évre, mint fogy az ellenséges fan- tókok serege s mint gyöngülnek el kitaró küzdelmük ellenállhatatlan nyo- mása alatt.

Az pedig, a kinek kiszáradt csont- jaiból kelnek életre a szellemek, nyu- godtan és békésen alussza álmát görön- gyei között. Álmát meg nem zavarja, lelke békéjét meg nem bontja az életre bocsátott szellemvilág nesztelen küz- delme. Neki nem szükség kiemelkednie siri ágyából, szeméinek kialudt világa mégis látóvá lesz s meghirdeti neki letűnt esztendőik csoda nagy fejlődéseit.

Vajjon látja-e? látja-e siri ágyában a nagy átalakulásokat, melyen városa, egész nemzete keresztül ment. Vajjon hirdetné-e még, keserű érzéssel, a jövő felett kétségbeesett zokogással: „Nem boldog a magyar!”

Ráismerne-e, ahol született, melynek életét szentelé, dicsőségét, büszkeségét föláldozó, fejlődésnek indult szeretett városára?

Örökre hunyt szemei látják-e a büszke székház fényes ormaít, a mint égneik emelkedve egy tisztos jóllétben, becsületes munkában gyarapodó nép önérzetes dicsőségét hirdetik?

S látják-e vajjon, alig néhány lé- pésnyire a kicsiny háztól, melyben az ő nagyratermett lelke napvilágot látott, égneik emelkedni a büszke falakat, melyek első sorban s legelőször is az ő dicsőségét fogják hirdetni?

Látja-e szobraít tereinken, melyek-

ről le nem fonnyad a babér; a virágok illatát érzi-e, melyeket egy egész nem- zet kegyelete ápol nyugvóhelyén?

Látja-e, elmerevült szívét életre dobbantja-e a tömjén, melynek áldozat- tával emléket körülveszik? Sirjának sötét boltjába lehatnak-e a dicsőség ragyogó sugarai, mely nevét egy ország előtt övezi, azé a dicsőségé, melyre egy életen át oly joggal s oly hiába vára- kozott!

Mindegy, bár ne lássa és ne érezze! Az ő álmát edesebbé, pihenését nyugod- tabbá az már nem teszi: övé a munka volt, a dicsőség mienk, néki a lemondás jutott osztályrészül, a pályabér nekünk.

Elég, ha azt az egyet látja, hogy az ő hátrahagyott dicsősége a mi leg- drágább örökünk, melyet elmulthatatlan osztályrészünkül vallunk. Elkövetkező évszázak nem fogják elhalványítani s az egymásra toluló évek nem fogják erejében s fényében gyengíteni soha!

Politikai szemle

Ő Felsége a király november 2-án el- fogadta gr. Festetics Andor földművelésügyi miniszter lemondását és helyette dr. Darányi Ignácot, a képviselőház alelnökét, nevezte ki földművelésügyi miniszterre.

A dolog úgy történt, hogy Festetics a kőbányai sertésipiac bajait orvosolni ki- kívánván, Pusztá-Péterin a sertéseket egész- ségi tekintetben megfigyelő állomást akart felállítani s erre nézve egy vállalkozó-tár- sasággal 30 évre szerződést is kötött. A minisztertanács nem fogadta el a szerződést, nem akarván az államot oly hosszú időre lekötöni. Erre gr. Festetics lemondott.

KECSKEMÉTI LAPOK TÁRCZÁJA.

Mit kívánjunk mi?

Ajánlva a gazdasszonyoknak. Irta: K. Berta.

Feltettem a kérdést és meg is felelek rá, legalább óhajtatásom, hogy feleljek.

Először is elárulom pályatársnőimnek, hogy három év óta vagyok férjnél s ha az életnek ezerféle szemén szedett bosszú- sága nem volna, boldog asszony is lehetnék. Férjem figyelmes hozzám, néha ha hiva- talos gondjait félőrára feleli, még azt is hiszem, hogy szeret; a két bölcsőből két piezi angyal mosolyog felém; a Bandi gyerek már aranyos eszesori szájával igyek- szik „papát” mondani; míg Ilonám boldo- gan fekszik hófehér vánkossai között nagy hangon nevetgélve, ha ezer bajaim között pár perezig gügyögök neki. Ő neki persze fogalma sincs arról, hogy mi az: asszony- nak lenni!

Az uramnak van vagy huszféle hiva- tala, abból persze csak egy van, a miért fizetést húz, de a többi tizenkilenc még több dolgot ad neki. Én nekem meg sok bánatot, mert a huszadikat csak elvégzi nappal, míg a többi miatt sokszor este is elmarad, a mi sokféle bizottságot, gyű- lést, ülést, conferentiát s az ördög jobban tudja mi mindent, bizonyonnyal csak az asz- szonyok bosszantására találták ki. Aztán ilyen estéli gyűlések után sokszor olyan sör szagú az uram, hogy majdnem sírva fakadnék, ha meg nem vigasztalna, hogy nagyon sokat beszélt, megszomjazott, a többiek kedvéért (?) be kellett menni Knef- felhez, aztán úgy erőltették, hogy egy pohárral megigyék.

Én meg elhiszem, mert szégyenszemre csak nem kutathatok az uram után?

A sok gyűlés miatt az uram kénytelen egész nap távol lenni a háztól, a mi nem is volna baj, mert addig nyugodtan dol- gozhatok, de az a baj, hogy fogalma sincs így róla, mennyi baja is van egy gazd- asszonynak s még ő zsörtölődik ha az ebédrel vagy a vacsorával egy órácskát elkések, mintha ezt a mi dolgaikat csak úgy fellehetne fűjni, mint a hójagot!

Az újságból olvastam, hogy a város urai most már egyszer nemesak magukra gondolnak, hanem miránk szegény páriákra is, aztán gondoskodni akarnak arról, hogy valamicskét könnyítve legyen rajtunk. Azt olvastam ugyanis, hogy itt Kecskeméten vízvezeték akarnak csinálni, olyat mint Pesten van a Klárikáéknál, a hol a vizet a második emeleten is csak a csapról kell eresztetni. Azt is olvastam, hogy egy tár- sulat akar alakulni arra, hogy ezt meg- csinálják; szinte úsztam a boldogságban, előre elképzelve, hogy a Panni miatt nem lesz már annyi bosszúságom, mert nem kell kétszer, háromszor a kútra küldeni. Olvastam azt is, hogy a városi közgyűlés is megemberelte magát s kétezer pengőt ajánlott meg rá! Mellesleg megjegyzem, hogy nem hittem volna, hogy olyan ki- esiből meglehet csinálni; de már az ilyes- mihez, mi asszonyok, csakugyan nem értünk.

Mikor este az uram haza jött a nya- kába borultam s — pedig nagyon sör szagú volt, százszor is megcsókoltam s úgy örültem, mint egy gyermek. Csupa derű, csupa öröm, csupa boldogság voltam, még ő is megsokalta, pedig őserem már a természetét, épenséggel nem haragszik érte, ha hizelkedek neki, mert hát ő is csak férfi, ő is csak hiú; ezt ő kelmék tagadják, de előttem hiába beszélnek, sok- kat tudok én már három esztendő óta . . .

A nagy örvendezésre, a nagy há- lálkodásra azt kérdezte, hogy tán lutrin nyertem vagy mi a szösz? de én kiolvas- tam a szeméből, meg a hangjából, hogy arra a brazlettire gondol, a miért már akkor is kértem mikor az első gyermekünk szü- letett, emlékül, hogy ne feledkezzünk meg a kis ártatlanról; de még azt is láttam, hogy azt hiszi, hogy tudtán kívül a spórolt pénzemből már meg is vettem! Hiszen nem mondom, hogy nem volt rá eset, hogy fülbevalót, meg gyűrűt, meg ilyesmit ne vettem volna, de azt ő nem tudja belátni, hogy az neki semmibe sem került, mert úgy spóroltam ki a konyhapénzemből. Képzeltétek, még azt mondja, hogy csak azért kérek ötven forintot a konyhára, mikor negyven is elég lenne, hogy spórol- hassak. Persze! Nem vagyok én olyan, mint a Miczikéék öt éves Bandikája, aki azért kért krajezárt apjától, mert hogy ő „spórolni akar!” De hát nem is értik ezt a férfiak, pedig igazán mondom, hogy ha felváltatnám a bankó pénzemet s nem az uram zsebiből szednék ki naponként ötven- hatvan krajezárt, nem tudnék én egy árva garast se spórolni, a mit pedig ő olyan keservesen szememre hány!

Most azonban én voltam előnyben, mert, hiszitek, nem hiszitek, igazán nem gondoltam a brazlettire s örömmel köszön- tem meg neki, hogy a kétezer pengőt a várostól megszavazták s még én is fel- ajánlottam örömmemben a mi a novemberi konyhapénzemből megmarad! Ezt csak könnyen tehettem, mert ilyenkor szoktam káposztát, zöldséget, répát, kappanokat, pulykát meg sok egyebet venni és bizony nem marad abból semmi!

De hát képzeltétek, azt mondta az uram, hogy: Ne bolondozz hát asszony! Hiszen én csak azért szavaztam meg a

Darányi Ignác, az új földművelésügyi miniszter, nemesak régi és hűséges tagja a szabadelvű pártnak, nemesak tiszta jellemű, derék és nagy műveltségű férfiú, hanem mint a tiszavölgyi társulatnak több éven át titkára alaposan ismeri az országnak, külö- nösen pedig az alföldnek gazdasági bajait; méltán reménylik tehát tőle, hogy a föld- művelés igazi érdekeiért mindent meg fog tenni, a mit ember megtehet s nem csupán a nagy, hanem a kis birtokosok javát is szem előtt fogja tartani.

November 6-án megkezdte az ország- gyűlés az 1896-ik évi költségvetés tárgya- lását. Hegedűs Sándor előadó szép beszédben ajánlotta az ország fejlődésének megfelelő költségvetés elfogadását és azt, hogy állami életünk ezredéves nagy ünnepére való tekin- tetből is legyen a vita komoly és méltó- ságos. Horánszky Nándor az ügynevezett nemzeti pártról evvel szemben kijelentette, hogy ő és pártja nem fogadja el a költség- vetést a többi között azért sem, mert Ma- gyarország annyira süllyedt és romlott, hogy itt már „ész, jellem, munka, odaadás, hűség és hazaszeretet mind csak buta fogalmak” s mert ennek mind a kormány az oka. Persze, persze, hát hiszen baj is, rossz ember is volt, van és lesz is mindig a világon. De hát azért kedves polgártársaim, kik szabad és tiszta szemmel nézitek a világ folyását, ne vegyétek ám rossz néven Horánszky- nak azt a lesújtó ítéletét. Lássátok, ha ugyanezt a románok, horvátok, vagy németek mon- danák rólunk, akkor Horánszky úr nyomban ledobná szeméről azt az ellenzéki, átkozottul fekete szemüveget s ő állítaná leglelkeseb- ben, hogy ez nem igaz, ez irigy rágalmazás! Így azonban mit tehet ő és pártja erről, ha a szemüvegjük fekete s így nem láthatnak tisztán?

Dr. Luenger Károlyt, a magyarfaló antiszemita igazgatót, a kit Bécs városa pol- gármesteréül választott, Ő Felsége nem erősítette meg polgármesterségében s evvel

kétezer pengőt, mert szégyeltem magam a többitől, aztán meg, hogy úgy sem lesz abból semmi! Meg, hogy nem is kell az!

No már még ilyet! Hát ezt is csak a mi bosszúságunkra találták ki; az egészet csak azért kezdték, hogy mibennünk re- ménnyt keltsenek; de még az a borzasztó gyanúm is támadt, hogy tán épen csak azért, hogy ez alatt a firma alatt többször mehessenek sörözni, meg hát ki tudja hova, mert az olyan embertől, a ki a fe- lesége bajával nem törődik, higyjétek el, minden rossz kitelik! Egyszerre eszembe jutott, hogy a multkor este is, mikor a gyűlés tíz óráig tartott, mikor még úgy sajnálkoztam szegényke miatt, hogy az es- telí zongora-gyakorlatomról is lemondtam, Ylang-Ylang szagú volt, pedig én ibolya- párfőnnél egyebet nem használok!

Tudjátok, nagyon szeretem az ibolya illatot, mert hát ez a rossz ember ibolya csokrokat hordott nekem a talféjából, mikor — az én kedvemért — ő is tagja volt az „Első kecskeméti ibolyaszedő társaságnak.” Ehol van ni, én az ő kedvéért még azt is, megtettem, hogy ibolyapárfőnnél kívül mást nem használtam, teljes három esz- tendőn keresztül, pedig érdemlik is az ilyen áldozatot ezek a rossz emberek!

Igy van ez! Egyszerre beláttam, hogy azokért a rongyos ibolyacsokrokért, a melyeket bizony egy krajezárt sem értek, a melyeket pedig még most is kegyelettel őrzök a tiszta szobámban levő trümóm fiókjában, voltaképen az ördögnek adtam el a lelkemet! Higyjétek el, egyszerre el- szorult a szívem s talán elájultam volna, ha hirtelen eszembe nem jutott volna sze- gény, Istenben boldogult Kukliné, a ki mikor már nem bírta tovább keresztényi béketűréssel nézni az ura szörnyű esele- kedeteit, nagy kinjában, jogos felháborodá-

fényesen kimutatta, hogy a vallás- és fajgyűlölet bántja atyai szívét. Pedig Lueger úr is más hurokat kezdett pengetni; hanem most ezután annál inkább fog a magyarok és a zsidók ellen lármázni. Ez azonban nem baj, nagyobb baj és szögyenlendő dolog, hogy a budapesti egyetemen akadtak olyan magyar ifjak, kik ezt a Lueger, a ki Magyarországot és a magyarokat egy kanál vízben megfojtáná, táviratilag üdvözölték polgármesterré választatásakor. Hát ha magyar ifjaknak szabad és illik Lueger, a magyar nemzet ellenségét üdvözölni, akkor miért ne volna szabad a horvátoknak és románoknak a muszka ezárral ugyanezt tenni. Ugy látszik, az egyetemi magyar ifjak egy része jobban gyűlöli a zsidókat, mint a hogyan szereti a hazáját és nemzetét.

Október 31-én megalakult a radikális kormány Franciaországban Bourgeois elnöksége alatt; a radikális és szociálista lapok újjonganak, a többiek pedig rövid életet fájolnak e kormányoknak azért, mert könnyebb nagyokat ígérni, mint az ígéreket beváltani.

—y—y.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Uj főispáni titkár.** A belügyminiszter Pest-Pilis Solt-Kiskunmegye s Kecskemét th. város főispánja mellé titkárnak dr. Kludik Imrét, Jász-Nagykun-Szolnokmegye első aljegyzőjét és tiszteletbeli főjegyzőjét nevezte ki. Az új főispáni titkár nem ismeretlen Kecskeméten, mert itt többször s huzamosabban is megfordult s itt előző-keny modora és rokonszenves megjelenésével a vele érintkezők nagyrabecsülését kiérdemelte; mint értesülünk 12 év óta működik a közpályán és jártas a közigazgatás minden ágában. Mint jellemes, nagy tehetőségű s nagy szorgalmu ember Francia-Német- és Olaszországban, valamint Svájcban hosszabb tanulmányutazásokat tett. Oszinte örömmel üdvözöljük tehát új állásában s reméljük, hogy közigazgatásunk egyik jóakaró barátja s jelentős tényezője lesz.

— **A „Katoná József kör”** 1895. november 11-én, hétfőn délután 4 órakor Katona József születési évfordulóján a reform főgymnasium tornacsarnokában irodalmi ünnepélyt rendez. Az ünnepély műsora: 1. Elnöki megnyitó beszéd. Tartja Horváth Döme elnök. 2. Honf. dal. Gaál Ferenczről. Éneklé a városi dalárda. 3. Párhuzam Katona József és Kisfaludy Sándor „Bánk-bán”-ja között. Irta és felolvassa Kovács Antal rendes tag. 4. Katona József emlékezete. Pajor Istvánról. Szavalja Szabó József rendes tag. 5. Bor dal. Erkel Ferencz „Bánk-bán” című dalművéből. Éneklé a városi dalárda.

— **Előmunkálati engedély.** Közgaz-

dasági életünk és fejlődésünk egyik jelentős tényezője, hogy városunk megfelelő vasúthálózával köttessék össze a környékkel, amelynek központjává a természeti viszonyok is mintegy kijelölik. A Kecskemét-Fülpözü vasúti hálózat már vigan prűszköl, most meg arról értesülünk, hogy a kereskedelem ügyi miniszter Weber Edének a Budapest-lajosmizsei helyi érdekű vasút Lajos-Mizse állomásától a magyar állam-vasúttal Kecskemét állomásáig, esetleg Rávid állomásig vezető gőzmozdonyú helyi vasútvonalra az előmunkálati engedélyt megadta. Weber Ede neve mintegy kezesség arra, hogy a mű sikerüljön fog s azzal Kecskemét ismét egy nagy lépéssel haladt előre.

— **Az artézi kút fúrásával** ismét megakadtak. A fúró 297.6 méter mélységben eltört. Igazán szerencsétlenek vagyunk az artézi kutakkal. Többszörös kísérlet se vezetett eredményre, annál inkább égető kérdés a vízvezeték ügyét fölsegélni, s minél előbb létesíteni.

— **Hol volt Pusztaszer?** Csongrád-vármegye földjén ismét kutatnak a régiség-búvárok. A múlt héten Nagy Géza dr. a nemzeti múzeum óra, járt lent Mindszent és eszközölt ásatásokat. Felső-Korhány rég letűnt pogánykori magyar földvár temetőjét ásták fel ott. Egyik sírban egy lovasvázát, egy más sírban gyöngyöket és edényeket találtak. Az ásást tovább folytatják, különösen az ősi Szer város várának alaprajzát szeretnék megállapítani. Asni fognak Szentesen, Gógányon, Hékedén, Böldön, Feketeváron, Kápolnán, Zápor-Debersecen, a hol a hajdankori temetőket kutatják. Azt akarják bebizonyítani, hogy Pusztaszer nem ott volt, a hol most van, hanem más helyen, szerintük a Tisza partján. Szerintük a hely mai megállapítása Béla király névtelen jegyzője latin levelének hibás fordításából származott s ezt a hibás köztudatot az erősíti meg, hogy Pallavicini őrgyőr azon a tájon, a melyet ma az első országgyűlés helyének tartanak. Pusztaszer néven majort alapított. Mindenesetre érdeklődéssel várjuk a kutatás eredményét, mely bennünket kecskemétieket oly közelről érdekel. Ambar az a véleményünk, hogy az eddigi kutatások azon föltevését, hogy az első országgyűlés helye a Kecskemét tulajdonát képező Pusztaszeren volt, megdönteni nem fogják.

— **A kecskeméti ev. reform. főgymnasium önképzőköré** 1895. november 10-én 1/2 11 órakor „Bánk-bán” halhatatlan szerzőjének emlékére, a főgymnasium tornacsarnokában Katona ünnepélyt rendez. A műsor a következő számokból áll: 1. Keserű borsdal. Részlet Erkel Ferencz „Bánk-bán” cz. dalművéből; előadja a főgym. zenekar. 2. Nyitány beszéd. Tartja tek. Nagy Ferencz tanár úr. 3. Hymnus. Előadja a főgym. vegyeskar. 4. Alkalmi óda. Irta Szalontay Zoltán VIII. o. t., szavalja Sipos

Béla VIII. o. t. 5. Népdal egyveleg. Előadja a főgym. zenekar. 6. Alkalmi beszéd. Irta Sipos Béla VIII. o. t., előadja Papp Gyula VIII. o. t. 7. Szózat. Előadja a főgym. vegyeskar. 8. Bánk-bán. Irta Garay János, szavalja Molter Emil VIII. o. t. 9. Rákóczy-induló. Előadja a főgym. zenekar. A zenét vezeti Bakhtay Mihály főgym. zenetanár. Az éneket vezeti Mihó László énekes.

— **A „Rongyos Egyesület”** részére dr. Szigeti Gusztáv fővárosi orvos úr Grósz Gizella kisasszonnyal való esküvője alkalmából 10 frtot adományozott. Fogadja az egyesület halás köszönetét.

— **Figyelmeztetjük** lapunk t. olvasóit, hogy a „Kecskeméti Takarékpénztár-Egyesület” a kaszinó nagytermében, folyó évi november hó 14-ik napján délelőtt 10 órakor tartja rendkívüli közgyűlést. A közgyűlés tárgyai: 1. Az alaptőke felemelése és ezzel kapcsolatban új részvények kibocsátása tárgyában, az igazgatóság javaslata. 2. Az alapszabályok módosítása. 3. Jegyzőkönyv hitelesítő bizottság kiküldése. Az igazgatóságnak ide vonatkozó javaslatai az Intézet helyiségében, a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

— **A városi vízvezeték** létesítésének ügye nagy lépéssel halad előre. Az ideiglenes szervező bizottság kimondotta, hogy részvénytársasággá alakul, minek következtében az aláírási ivatek kibocsátván, az alapító szindacatust már legközelebb megfogja alakítani.

— **Statisztikánk.** A múlt hónapról közölt népmozgalmi statisztika adatai mindenesetre megdöbbentők voltak, hogy a halálozás száma 41-el multa fölül a születések számát. Ennek okát sokan a járványok föllépésének tulajdonították. Ez részben igaz is, de mint az anyakönyvi hivatal kiderítette október hónapban 26 esetben mulasztották el a kötelezett bejelentést, minek következtében az arány kissé javul. A késedelmes bejelentők ellen a hatóság a törvény értelmében fog eljárni s így a tudatlanság vagy rossz akarat büntetést nyer; de figyelmeztetjük ez alkalommal is polgártársainkat, hogy bejelentési kötelezettségüknek mindenkor pontosan eleget tegyenek.

— **Riadalom egy színházban.** A „Magyarország” című napilap f. hó 7-ik száma újdonsági rovatában, a fent említett czim alatt azon hirt boesátotta világgá, hogy a kecskeméti színházban a „Goldstein Sámira” előadása alkalmával f. hó 3-án este nagy riadalom volt, mert a színpadi szőnyeg tüzet fogott. Ezen hirre vonatkozólag szükségesnek tartjuk a közönség megnyugtatósa czéljából kijelenteni azt, hogy a színpadon tűz nem volt s a színpadi szőnyeg tüzet nem foghatott, mivel ott szőnyeg alkalmazva nem is lett; hanem igenis a színpad alatti sülyesztőben levő petróleum lámpa gyult be; melyet a tűzoltó a legnagyobb csendben, a

közönség tudta nélkül oltott el. A rendőrség azonban intézkedett az iránt, hogy a sülyesztő világítására olaj vagy petróleum lámpát alkalmazni nem szabad. Hanem, ha már a színház világításáról van szó, nem hallgathatjuk el panaszunkat az iránt, hogy a színelőadások befejezésével oly hirtelen fognak a különben is szunyokáló lámpák eloltásához, hogy a közönség a szó szoros értelmében sötétségben marad. Kérjük a rendezőseget, hogy nagyobb figyelemmel legyen a publikumra s ne engedje meg, hogy fényes előadás után, egyszerre csak egy sülyesztő félig oltozott munkás ugorjon a függöny elé s oltogassa ki a „mécsket”. Különben ez rendőrelles dolog is.

— **A törvényhatósági bizottság** választott tagjainak fele a jövő év elején mandátumát leteszi, másrészt halálozások és lemondás folytán is több hely üresedvén meg, a közgyűlés úgy intézkedett, hogy mindezek helye 1896. év március havában töltsék be. Igaz ugyan, hogy a választások nálunk meglehetősen simán folynak le, s politikai és vallásos izgatások eddig a választásokat nagyobb mérvben nem mértelyezték meg; mindazonáltal már ez alkalommal fölhívjuk az intézők figyelmét, hogy szemléljék mi elfogulatlanul a hivatottakat, a kik jellemeségük és a városi közügyek iránt tanúsított hivatottságuknál fogva, arra legérdemesebbek annyival inkább, mert mint tudva van, az újra alakuló törvényhatósági bizottsági közgyűlés lesz hivatala jövő évben a tisztújítást foganatosítani.

— **A Budapesti Hírlap** józsu humorral regéli el, hogy jogakademiánk büszke lehet, mert ennek van több nállhallgatója. Igen ám de a professzor urak nagyon kegyetlenek: nem érik be azzal, hogy a kecskeméti jogakademiánk ez a nevezetessége van, még azt is akarják, hogy a jogászkisasszonyok komolyan látogassák az előadásokat. Legutóbb a jogakademia fekete tábláján nagyon udvariatlan hirdette jelent meg, a mely felhívja a jogászkisasszonyokat, hogy látogassák rendszeren az előadásokat és tegyék le az alapvizsgálatot. Persze könnyű a professzor uraknak: ők már nem járnak balba és így merészségüket nem lehet megtorolni egy egy kosárral.

— **Mai számunkban** is hozzuk hazánk legmegbízhatóbb gyümölcsfaiskola telep tulajdonosa: Ungváry László hirdetését. Ungváry László 121 holdas czeplédi hirtve gyümölcsfaiskolája a külföldi legelső helyre sorozhatott néhány ugyanily irányú vállalat szemben már most is milyen helyen áll: erre nézve szolgáljon tájékoztatásul Molnár István „Budapesti m. k. pomológiai tanintézet” igazgató, kir. tanácsos, gyümölcseti biztos alábbkövetkező levele: „Vonatkozással folyó 18-án kelt kérdésére értesitem, miszerint ha faiskolája 120 hold kiterjedésű és ami fő 700—800 ezer drb. ojtvány,

sának sulya alatt, barátságos oktatásban részesíté az ő gonosz férjét, a csúf Kuklit, a mi azért volt jó, hogy valamieskét Kuklinak is használt, legalább aludni nem tudott, no meg a szegény jó lélek Kuklinén is könnyített.

Hát hiszen igaz, hogy a gonosz férfiak ezt pörölésnek nevezik, de voltaképen nem az az, csak a halálra sebzett női szívek feljajdulása. Istenem! hiszen örökké csak mink sem hallgathatunk?

Nem mondom, hogy egyszer-másszor én is már szót nem tettem volna, de távolról sem annyira, mint szegény édes anyám. Szegényt hányszor megsajnálunk, én is meg a néneim is, hogy boldogult édes apánktól mennyit kellett neki szenvedni, míg egy-egy új ruhát, vagy kalapot tudott tőle kiesikarni. Pedig édes apánk áldott jó ember volt, csak egy kicsit esőkönyös, mert édes anyánk, mint a hogy a fülemile véresre éneklé a száját, igazán ő is majdnem véresre beszélt s édes jó apánk azt szó nélkül hallgatta. De a ruhát, vagy a kalapot egy szóra megadta volna, ha ugyan édes anyánk csak egy krajczárt is adott volna a kezébe! De hát ilyenek a férfiak; szegény édes anyánk de sokszor elmondta, hogy így kell ezekkel bánni, mert különben később szemünkre vetik, hogy őket meg sem kérdeztük!

No hát bizony én sem szoktam szó nélkül hagyni, ha valamit nem úgy tesz, a mint azt egy rendes, jó feleség urának tenni kell, pedig — higyjétek el — sokszor úgy elfáradok bele, mert alig van egy perez, mikor szólítgatni nem kell. De már mikor még kimerte mondani, hogy azt a vízvezetékét csak azért találták ki, hogy minket kinezzenek, de voltaképen eszük ágában sem volt, hogy rajtuk segítsenek,

no hát asszonyok! igazán mondom, hogy elhagyott a türelmem!

Gondolnak is ezek az asszonyok bajával, van is ezeknek gondjuk arra, hogy a szegény asszonyokat időnap előtt tönkre teszi, megvénti, de sírba is viszi a sok dolog, meg a sok bosszúság. Könnyű neki; délben hazajön, aztán csak úgy duskál az ételben, s még azt veti ellenem, hogy ő rendes időben tud csak enni, mert ha nagyon éhes, elmegy az étvágya. No már nem igazán az ördöggel cimboráskodik az, aki ilyet mond a hitese feleségének, akinek három év előtt esküdött örök hűséget? El ám, el megy az étvágyuk, mert az is gonosz volt, aki a hatkrajczáros pörköltet az asszonyok veszedelmére kitalálta! De hát délben nem szólhatok neki, csak ha egy pár szót, mert elébe teríti azt a csunya nagy újságot s Uram boesá! még a levest is úgy eszi, hogy az újságot olvassa. Ezért még nem nagyon haragszom, mert az is igaz, hogy ha a cseléd gondatlansága miatt egy két légy bele esik a csuszpájzba, nem veszi észre, pedig ha észrevenné, ti tudjátok, hogy mennyire megy már a férfiak vakmerősége, még szót tenne érte. De hát az már még is csak sok, hogy azt a csunya nagy „Nemzetet” járattja, csak hogy engem bosszantson; mert annak alábúvik s még nekem kell keresnem, hogy mikor szóljak!

Ezeknek csak az a nótájuk, hogy az asszony dolgozzék; hiszen nem mondom, hogy az én áldott jó uram is, mert ő mindig csak azt mondja, hogy ne törjem magamat, azért tart két cselédet meg egy pesztonkát, de hát nem hiszek én már neki, mióta a vízvezetékét sem akarja megszavazni.

De hát minek is az neki! Bezeg kelene nekik borvezeték, vagy sörvezeték! Hiszen nem mondom, az én uram nem

iszik, ha csak úgy névnapkor, vagy disznótorló, de hát mit tud ő abból, hogy naponként három pohár vizet iszik. Ő nem gondol arra, hogy a víz másra is kell, meg hogy ezek a cselédek mennyi időt eltöltenek a kúton, hány kantát összetörnek, meg mennyi rosszat tanulnak ottan. Bánja is ő, hogy a főzéshez, mosáshoz, mosdóhoz, zsuroláshoz (ám ez alatt nem a szerdai „zsúr”-unkat értem, mert akkor több fogy a kávéból), mennyi rengeteg víz kell. De még az a legjobb, hogy megmutattam neki a kútunkban a vizet, a mely csupa sárga s aztán, a mint az újságból olvastam, elmondtam neki, hogy ebben sok az ammoniák, meg a salétromsav, meg egyéb sok veszedelem és hogy ez még a „Karton” tehénnek meg a búbos tyúkjaimnak is ártalmas, pedig a „Karton” 7 liter jó tejeles tejet ad, még jobbat mint a Rivészinél lehet kapni, a tyúkjaim pedig a nyáron is 157-et tojtak, még pedig szép nagyokat, nem olyat, mint a piacon azok a jerezetojások.

No de veszedelemre keltem a tehenem meg a tyúkjaim védelmére, még ő mondta, hogy hordassak nekik inni a budai kútról, mert Krétsi tanár úr azt mondta, hogy az a legjobb víz a városban! No még csak e kellett; eddig sem boldogultam a Pannival, most meg már akár örökké a a kútra járjon!

Asszonyok! Csak ti tudtok engem megérteni, ti tudjátok, hogy ha vizet a konyhában vagy a gangon esapon ereszthetnének, ha fürdőszobánk lehetne, ha mosáshoz jó vizet kaphatnánk, ha egyetlen gyönyörűségünket, azt a hús-harmincz négyezsméter kertünket locsolhatnánk, mit érne az nekünk! Az ám! a kert; mert tavaly is úgy jártam, hogy a Malikától kaptam gyönyörű teljes szarkalábát, meg

pompás teljes violákat, ezért a csunya, rossz uramért ibolyát is ültettem s a rossz víztől mind kipusztult, mert csak nem hordathattam a Krétsi úr kútjáról, mikor így is a téhen miatt is felkellett a Panni bérét 50 krral emelni?

Hát még a kis gyermekeim miatt mennyit aggódtam, mikor tifusz meg mi mindeféle gonosz járvány volt s a házi doktorunk csak mind azt mondta, hogy a vizet fel kell forralni, vagy hogy ásványvizet kell itatni a kicsikéssel, mert a vízben van a veszedelem. Igazán egy perezem sem volt nyugodt és szentül megvagyok győződve, hogy csak az én sok imádságom mentette meg őket a bizonyos betegségtől, meg — jaj! még kimondani is borzasztó! — a haláltól.

Tudjátok tehát, hogy mit kell kívánnunk?

Azt kell kívánnunk urainktól, fiainktól, testvéreinktől, hogy nekünk vízvezetékét csináljanak, mert az nekünk kell, nem nekik! Én tudom, hogy nem csinálók az urannak tőröslepényt, mig vízvezeték nem lesz, pedig azt nagyon szereti, aztán (hiszen csak nektek mondom) mindig megszokott érte csokolni.

Mutassuk meg asszonyok, hogy mi is tudunk valamit s aztán ha mi akarjuk, a férfiaknak is kell értünk tenni valamit; Hejh! ha az én nyelvemet oda adhatnám nektek! De tán e tekintetben miattatok sem kell aggódnunk!

U. i. Tudatom azonban veletek, hogy a mi rendes asszonyi praktikáinkat elővettem s két napig annyit kértem, panaszokotam, no meg sirtam is biz én, míg az uram engedett és megígérte, hogy ő is rajta lesz, hogy legyen vízvezeték. Jaj beh aranyos jó ember is ez, de — ne nevesztek ki — ma este már tőröslepényt készít nekik!

Még ő mondta a lelmem, hogy ő már csak belátja, de a többi asszonyokkal beszéljek, hogy ők is vegyék rá az uraikat. Tegyétek hát galambjaim, én nem érek rá többet írni, mert már igen szép pör a lepenyem.

1.200.000 alvószemzés és 15 millió vadoncz esemete foglal abban helyet: akkor Uraságod falkolóját mindenestre a nagyobb külföldi falkolóját (milyen pl. Leroy Andre-é, Barbier, Croux Spáth-é stb) egy sorompóba állítható. Molnár István — Ungváry László 80 oldalra terjedő s kimerítő árjegyzékét bárkinek is megküldi.

— **Katona születése évfordulóján** hétfőn délután 3 órakor a színtársulat kivonul a vasuti kertbe, hogy Katona-szobrárt megkoszorúzza. Alkalmi beszédet Rakodeczay mond.

— **Az új színház.** Rakodeczay Pál igazgató, mint értesülünk, kérvényt nyújtott be a Tanácshoz az iránt, hogy az új színházat pályázat mellőzésével adják neki. E kérvényt kétségkívül támogatja az a körülmény, hogy most, midőn valamennyi nagyobb színháznak meg van már jövőre az igazgatója, pályázat esetén kisebb ismeretlen társulatok kezébe juthatna csak, a melyek a mi közönségünk eléggé finnyás izlését alig tudnák kielégíteni. De támogatja ezenkívül egyéb is; Rakodeczay azalatt a pár hét alatt, melyet itt töltött, kiváló igazgatónak ismertette magát, akire jó lélekkel rá lehet bízni új színházunkat. Rendkívüli intelligenciával, sokoldalú és alapos tudással bíró ember, aki nem közönséges művészi érzékkel rendelkezik. Mesterségének nem csupán anyagi részét tartja szem előtt, sőt azt gyakran alárendeli a művészeknek. Sok tekintetben ideális ember, jó részben elítő a legtöbb direktortól, a ki a művészet nagy ideáljait igyekszik megvalósítani, még a maga anyagi kockázatával is; mennyivel inkább fogja ezt tehetni, ha még az új színház subvenciójával fogja megtehetni. Kérvényét a legmelegebben és a legjobb szívvél ajánljuk az illetékes körök figyelmébe.

— **Színházi műsor.** Vasárnap: Méltóságos eszmadia. Hétfőn: Bánk bán (új díszlet és jelmezekkel). Ez alkalommal a díszszerepet Komáromi Alajos, a nemzeti színház nyugdíjazott művésze, ki 50 éves jubileumát ünnepli, játssza. Érdekös, hogy Komáromi épen 50 éves Kecskeméten ugyancsak Bánk-bánban lépett föl. Kedden: Klári. Szerdán: Az új czég (Sardou színműve). Csütörtökön: A kékszakállú herceg (Offenbach remek zenéjű operettje). Pénteken: Arany ember. Szombaton, először: A kis hörsög (francia bohózat).

— **Kettős családi ünnepély.** Ma, folyó hó 10-én délelőtt 10 órakor kötnék házasságot a m. kir. anyakönyvi hivatalban dr. Szigethy Gusztáv fővárosi szép hírnének örvendő gyakorló orvos és Grósz Gizella, a gyermek irodalom hívatott nagy tehetségű munkása. A frigy ugyanaz nap déli 1/4 órakor fog az izraelita templomban megáldani. Emeli a nász ünnepélyességét, hogy a menyasszony szülői Grósz Lipót ismert nagykereskedő és neje ugyanakkor tartják ezüstmennyegzőjüket s boldog házasságukra gyermekeikkel egyidejűleg kéri az Isten áldását. Sok örömet és boldogságot kívánunk.

— **Az országos régészeti és ember-tani társulat** f. évi november hó 8-án d. u. 5 órakor a magyar tud. akadémia heti ülésében rendes havi ülést tart, melyen Kada Elek a kecskeméti Árpádkori temetőről értekezik a leletek bemutatásával. Kada Elek úr fáradhatlan ügybuzgalma s archeologiai tudományos ismeretével járul hozzá ismét Kecskemét város történetéhez, éppen azért a nagy fontosságú felolvasásról jövő számunkban bővebben is meg fogunk emlékezni.

— **A szülők vigyázatlanságának** lett áldozata folyó hó 3-án Virágh László 9 éves süketnéma és vak fiú, a ki a tűzhely körül béczorogván, az égő tűzhöz oly közel jutott, hogy ruhája lángra lobbanva, úgy összeégett, hogy pár órai kinlódás után kiszívenedett.

— **A kecskeméti takarékpénztár egye-sület** — mint lapunkban is hirdette volt — f. hó 8-án adta el nyilvános árverésen, azon tizenegy db 300 koronás félrészt, mely az elővételi jog gyakorlásának elmulasztása miatt jutott az intézet rendelkezése alá. Az érdeklődés az árverés iránt rendkívül nagy volt, minek eredménye lett, hogy a félrészek 1078 frt átlagos vételáron keltek el. A legmagasabb vételár volt 1101 forint. Ezuttal megemlítjük, hogy az intézet a részvénykibocsátás és alapszabálmódosítás tárgyában f. hó 14-ikén rendkívüli közgyűlést tart a kaszinó nagyertermében.

— **Nagy életkort** élt Trefa Magdolna özvegy Börönte Lászlóné, a ki folyó hó 2-án 90 éves korában elhalálozott.

— **Az első magyar serfőző részvény-társaság** (az szállítja ez idő szerint a kecskeméti javadalmi hivatal részére a megrendelt mennyiségű sert) 1894. október 1-től 1895. szeptember 30-ig terjedő üzleti évről közzétett mérlege szerint, azon egy év alatt az államkincstár javára serfőzősi s fogyasztási adó címén 1.246,783 frt 63 krt fizetett. Az 1500 frt börzei árfolyamon álló részvényekre 70 frt lesz az osztalék.

— **A színházi telefont,** mely a 79. számot viseli, a mult szini idény alatt polgármester úr volt szives bevezettetni, a színházgató úr és a közönség együttes óhajta. Kényelme és meglegedésére. És valóban úgy a közönség, mint a színházgató úr sok hasznát vette, mert a közlekedés könnyebbége a színházlátogatást is növelte. Csak hogy — dieseretére legyen mondva a mult évi színházi irodának — akkor mindig egy udvarias és előzékeny hang elégitette ki a telefonon érintkező közönség tudakozásait és megrendeléseit; nem így a folyó idény alatt, mert — mint több oldalról informálva vagyunk — az idén a színházi telefon meglehetősen rövid és udvariatlan hangon elégitte ki a hozzá folyamodókat s többnyire az a lakonikus válasz, hogy „nem érek rá.“ Elhisszük, hogy néha sürgős dolgai lehetnek, de azért a telefon-közönség mégis joggal megvárhatja a kellő figyelmet és udvariasságot, vagy pedig ha oly terhes dolog az, legjobb lesz a telefont eltávolíttatni.

— **Meghívó.** A Kecskeméti Testgyakorló Egyesület f. évi november hó 17-én, vasárnap délután 3 órakor a „Nádor“ vendéglő nagytermében tartandó alakuló közgyűlésére a t. tagok és az érdeklődők az alapszabályok 23-ik pontja értelmében ez úton is meghívtnak és felkértnak, hogy tekintettel a tárgyak fontosságára, mennél nagyobb számmal megjelenjen szíveskedjenek. Tárgysorozat: 1. Elnöki jelentés az egyesület vagyoni állásáról és további működéséről. 2. Az 1889-iki szentesített alapszabályok felolvasása és esetleges módosítása. 3. Határozat a városi subvenció kérelmezése tárgyában. 4. Allandó tisztikar és választmány megválasztása. 5. Esetleges indítványok. Kecskemét, 1895. nov. hó 9-én. Liska Béla e. i. elnök.

— **Talált hulla.** Folyó hó 3-án délután 4—5 óra közt pusztá Alpáron, az 1. számú tanya birtokon álló laképülettől nem messzire levő gyékénykupok tövében, egy ismeretlen ember hulláját találták meg a tanya lakosok. A hulla zsebei átkutatván, azokban egy Kallai Rókus eszagrádi lakos 1819-ik évben született, napaszám nevére kiállított igazolási jegy, 3 imádságos könyv, 2 frt 61 kr. aprópénz találtatott. A hullán levő rongyos öltözék, a nyakában levő nagy olvasó után itélve a minden segély nélkül az Isten szabad ege alatt elhunyt ismeretlen egyén mindenestre utazó koldus volt. Hullája rendőrileg boncoltatott.

— **Agyonlőtte magát.** A Beretvászálló 29. számú szobájában folyó hó 5-ik napján a reggeli órákban egy ismeretlen egyén, ki 4-én vett ott fel szállást, egy forgópisztolyt magát halántékára lőtte s mire a szálloda-személyzet észrevette, kiszívenedett. Az ismeretlen egy névjegyet, melyen Técsi Lajos név, alatta d. g. h. f. betűk és következő szavak „a legújabb kor feltalálója“ álltak, meg egy gyűjtő-ívet, mely a következőkép hangzik, hagyott hátra: „Gyűjtő ív az öngyilkos módon meghalt T. . . L. . . földi maradványainak tisztességes módon való elhantolására, a befolyt összeget kérem temetésemre fordítani. Minél több adakozás kéréti. Jegyzet: Koszoruk mellőzése kéréti. Kiváló tisztelttel Técsy Lajos.“ Az ismeretlen hulláját a helyszínen megjelent Papp György tb. alkapitány a városi kórház hullaházába szállíttatta, egyuttal a szálloda személyzetét kihallgatás alá vette. A vizsgálat minden kétséget kizárólag kiderítette, hogy az ismeretlen önkézevel vetett véget életének. Az ismeretlen hulláját a városi kórházban Füvessy kapitány megvizsgálta s megállapította, hogy a hulla azonos técsői Técsy Lajos budapesti születésű 24 éves reform. vallású, a kecskeméti kir. törvényszék fogházából f. évi márczius hó 10-ik napján feltételes szabadságra bocsájtott egyénnel. Técsy augusztus hó 15-ig lakott itt, az idő alatt az öt felismerő rkapitányval több ízben volt dolga. Augusztus hó 15-én Budapestre utazott s attól kezdve ott tartózkodott. Hogy mi czélból jött Kecskemétre s mi adta a gyilkos fegyvert a boldogtalan kezébe, azt kitűdni nem sikerült, mivel a fent említett soroknál kívül semmi írást hátra nem hagyott. Az öngyilkos hajózási vállalati egyenruhában volt.

— **Adakozás.** Emberbaráti jószívűségről tesz bizonyosságot Király Sándor S. tiz. 217. sz. a. lakosnak azon cselekedete, melyet a napokban minden feltűnés kerülés nélkül vitt véghez akkor, midőn a városi szegény menház lakóit hús, bor és kenyérral megvendégelte. A nemes tett nem szorul dícséretre.

— **Megégett.** Dinyés László matkói lakos dohányos kertész 2 1/4 éves László fia, folyó hó 4-én délelőtt a konyhában egyedül maradván, valahogy a tűzhelyhez jutott, hol ruhája tüzet fogván, míg szülei észrevették, oly súlyos égési sebeket szenvedett, hogy annak következtében másnap délben meghalt. Hullája törvényszéki boncoltatott. Hogy terhelt-e valakit felelősség a szerencsétlenség körül, azt a vizsgálat lesz hivatva kideríteni.

— **Akasztott ember.** Folyó hó 4-én délután 1 órakor a Szent Háromságról czimzett temető egyik félreeső részében egy munkás osztályhoz tartozó ember hullájára — mely egy faágon logett — akadtak a járőrök. Az esetről értesített rendőrség által megállapított az, hogy az illetőt Burkecz Józsefnek hívják 63 éves Bajorországi napszám. Hullája a kórház hullaházába szállíttatott s ott boncoltatott. Hogy mi vitte az elaggott napszámot a végzetes lépésre az örökre titok marad, sírjába száll vele, mivel hozzátartozóinak semmivel sem árulta el szándékát. Hihetőleg a nyomor elől menekült a halálba, a mellett szól azon körülmény, hogy nejét ki mindkét szemére vak, a legnagyobb nyomorban hagyta.

— **Meghálalta.** Korom Demeter házi szolga a Dunszt-féle vendéglőben, f. hó 4-én Pap Áron tiszaföldvári születésű faczér szolgálégyének szíveségből szállást adott, mit az azzal hálált meg, hogy másnap reggel Koromnak egy ruhákkal telt 25 frt értékű kézi bőröndjét elszellett. A rendőrség a hálás és a kapuféltől bucsuzó tolvajt körözi.

— **Pipatolvaj.** F. évi október 29-én délután 2—3 óra közt, Sima Szabó András napszám, Grósz Mórincznak szépen szívtott tájékpipáját elloпта s azzal odább állt. A rendőrség a tettést elesipte, a ki tettét beismerte, de a pipát előadni nem tudta, mivel azt egy ismeretlen embernek adta el, az árát pedig torkán eresztette le. A szomjas tolvaj ügye a bíróságnak adatott át.

— **Házassági statisztika.** Folyó hó 1-től 8-ig bezárólag a helybeli m. kir. anyakönyvi hivatalnál kihirdetettek. Helybeliek:

1. Martony Antal r. kath. és Kócsó Juliánna r. kath.
2. Bodor Gáspár. kath. és Beke Rozália r. kath.
3. Ördög Gyenes Pál r. kath. és Kovács Terézia rk.
4. Börönte József r. kath. és Zsitva Teréz ev. ref.
5. Györfy Károly ev. ref. és Kalán Mária ev. ref.
6. Györfy Pál ev. ref. és Nagy Juliánna ev. ref.
7. Kun Gergely r. k. és Cz. Kovács Emerencia r. k.
8. Kovács Mihály r. k. és Tok Eszter r. k.
9. Halász Antal r. k. és Magó Juliánna r. k.
10. Kozma Gergely r. k. és Beke Eszter r. k.
11. Vágó László r. k. és Dunai Rozália r. k.
12. Szűcs József r. k. és Molnár Judit ev. ref.
13. Habran József r. k. és Medve Juliánna r. k.
14. Nagy János r. k. és Sándor Anna r. k.
15. Banó József r. k. és Mészáros Erzsébet r. k.
16. Buczkó József r. k. és Kapus Anna r. k.
17. Tóth Lajos r. k. és Némédi Eszter r. k.
18. Pintér László r. k. és Oláh Terézia r. k.
19. Szinyay Sándor ev. ref. és Jenei Juliánna ev. ref.
20. Szabó József r. k. és Dudás Mária r. k.
21. Cs. Tóth János r. k. és RehákJuliánna r. k.
22. Kovács István r. k. és Lengyel Juliánna r. k.
23. Györfy László r. k. és Varga Rozália r. k.
24. Bódogh Lajos r. k. és Hardi Juliánna r. k.

Videkről érkezett hirdetések:

1. Labancz László kecskeméti r. k. és Baranyi Magdolna öz. Sinka Józsefné Lajos-mizei r. k.
2. Konkoli István majsai r. k. és Dorogi Mária kecskeméti r. k.
3. Farkas Károly félegyházi r. k. és Kovács Terézia kecskeméti ev. ref.
4. Trombitás András félegyházi r. k. és Samu Rozália kecskeméti r. k.
5. Pataky Sándor kecskeméti r. k. és Fekete Janka alpári r. k.
6. Börönte Menyhért kecskeméti r. k. és Vass Mária orgoványi ev. ref.
7. Végh Ferenc Jász Szt.-László r. k. és Kósa Mária kecskeméti r. k.

Házasságot kötöttek:

1. Csabai Gergely r. k. és Forgó Mária r. k.
2. Csabai János r. k. és Konecz Mária r. k.
3. Bobek András r. k. és Kovács Terézia ev. ref.
4. Berger Sámuel izr. és Assinger Betti izr.
5. Pálmai József r. k. és Galló Erzsébet r. k.
6. Szemő Antal izr. és Horváth Rozália r. k.
7. Szabó István r. k. és Szabó Mária r. k.
8. Berényi Péter ev. ref. és Pör Teréz r. k.
9. Kovács József r. k. és Megyeri Mária r. k.
10. Mester Sándor ev. ref. és Kovács Krisztina r. k.
11. Braun János r. k. és Szabó Lidia ev. ref.
12. Fazekas Imre r. k. és Horváth Mária r. k.
13. Dr. Marton Ödön izr. és Feldmeier Regina izr.
14. Tatár Sándor ev. ref. és Várdi Mária r. k.
15. Bodor László r. k. és Nagy Juliánna r. k.

1895. nov. 1-től 8-ig bezárólag bejegyzetett 49 születés és 32 halálozás.

— **Megverték.** Götz János 35 éves keszthelyi illetőségű kalapossegéd október hó 29-én este 8 órakor Városföldjén Elefánti Lászlónak egyik lakatlan tanyájára ténfergett s ott az istálló ajtót kinyitva, álomra dőlt. Kriston János tanyás ily helyzetben találta Götz Jánost az istállóban és felkeltette, a háborgatott Götz ekkor Kristonnak rontott és azt ütni akarta; a megtámadott tanyás azonban a tolvajnak vélt vándorlót, úgy helybenhagyta, hogy kocsin kellett a városra a kórházba szállítani. Götz János azt állítja, hogy őt a tanyás támadta meg, míg azonban a tanyás ellenkezőt állít, ügyük a bírósághoz tétetett át, az lesz hivatva kideríteni, mi igaz a dologban.

— **Köhögés, rekedtség és elnyálkásodásnál** a torok és légzési szervek minden zavarainál, melegen ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe. Egger kitűnő hatású mellpszittlilit. Kaphatók 25 és 50 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és nevesebb gyógy-fűszerüzletben. Fő és szétküldési raktár: **Egger A. fiai „Nádor“ gyógyszerára Budapesten, váczki-körút 17. szám.**

Felölös szerkesztő: IFJ. TÓTH ISTVÁN.
Kiadótulajdonos: TÓTH LÁSZLO.

NYILTTER.

Hamisított fekete selyem.

Égecsünk el egy kis mintát a venni szándékotl selyemből és a hamisítás rögtön kiderül: Mert mig valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban összepödörödik és csakhamar kialszik, maga után csakély barna hamut hagyván; addig a hamisított selyem (mely zsiros színű szalonás lesz és könnyen török) lassan tovább ég (minthogy rostszálai a festanyag-tól telítetten tovább izzanak) és sötét barna hamut hagy maga után, mely valódi selyem módjára soha össze nem pödörödik, csak meggörbül. Ha valódi selyem hamuját össze nyomjuk, elporzik, a hamisítványé nem. — **Henneberg G.** (cs. és kir. ude. szállító) **selyemgyára Zürichben.** háshoz szállítva postaber és vámentesen szivesen küld bárkinek is mintákat, akár egyes öltönyökre való, akár egész végekben levő valódi selyem szövetből. — Svájcha címzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek. 5

Két utcza szoba butorral, vagy butor nélkül azonnal bérbe adandó, hol? megtudhatni e lap kiadóhivatalánál.

138 3—1

16.198.

1895.

Hirdetmény.

A haszonbérbeadásra kiosztott tég-latelepi földekből a 16. 41. 50. 51. 52. 54. 56. és 58-ik számú részleteknek, a f. 1895. évi szeptember 29-ik napjától számítandó 6 évre leendő haszonbérbeadására, f. évi november hó 12-ik napján reggel 8 órakor a helyszínen, **másod izben nyilvános árverés fog tartatni.** Továbbá ugyancsak a kített határidőben, az említett nyolcz rész-let téglatelepi föld árverését követőleg, a Zimay Károly úr által haszonbérrel **fürdőház melletti 7 hold 522□öl területű föld hat évre leendő haszonbérbe adására is,** szintén a helyszínen árverés tartatik.

Ezen föld haszonbérbe adásokra haszonbérbeni akarók annak kijelentésével hivatnak meg, hogy minden egyes részlet után 10 frt bánatpénz lesz be-teendő és hogy az összejövétel, az 58-ik részletet tevő „Büdösszek“ lapon son lesz.

Kecskemét, 1895. november 9.

137 1—1

Gazdasági osztály.

Kiadó lakás.

Halasi-nagy utczában 24. szám alatti házban egy

úri lakás

6 lóra való istállóval folyó évi november hó 1-től kiadó. — Bővebben értekezhetni dr. Fekete László orvos úrnál, a kiadó lakással szemközti házban és a tulajdonos

139 4—1 **Schwartz Gusztávval**
Budapest, Erzsébet-körút 1. szám.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré teszem, hogy a II. tized 17 sz. alatt levő

házam,

ezen háznál megtartandó árverésen, a f. 1895. évi november hó 22-én d. u. 2 órakor el fog adatni. Az eladási föltételek nálam megtekinthetők.

özv. Kun Györgyné
szül. Kun Mária.

140 1—1

4113. 1895. **Árverési hirdetemény.**

Alolirt kiküldött részéről ezennel köz-
hírré tétetik, miszerint a néhai **Csolnoki
Ferencné Dékány Eszter** hagyatékánál
érdekelve lévő örökösök tulajdonához tar-
tozó s a kecskeméti 573. sz. tjkben 641.
hrsz. a ház (II. tiz., 36. sz.) a 4113/895.
számú árvaszéki végzés értelmében nyilván-
os árverés útján örök áron eladandó lévén,
árverési határidőül 1895. évi **november
hó 15-ik napjának** délelőtti 9 órája az
árvaszék jegyzői hivatalába kitűzetik; az
árverési feltételek a jegyzői hivatalban a
hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kecskemét, 1895. október 29.
Bartha Kálmán
árvaszéki jegyző.

117 1-1

Ház eladás.

II. tized hegy-útcza 73. sz.
alatti jókar- **ház** szabadkéz-
ban levő **ből** eladó.
Bővebben értekezhetni ugyanott a tulaj-
donos **Vitéz Józsefné** úrnóval, vagy
Vitéz Gusztáv kereskedő úrral.
107 3-3

József főherczeg ő csász. és kir. fensége udvari szállítója.
Fülöp szász Coburg-Gothai herczeg ő kir. fensége szállítója.
Sürgönczim: Gottschlig Budapest. Telefon 57-86.

GOTTSCHLIG tea-, rum- és cognac-
nagykereskedő 115 10-2

AGOSTON BUDAPEST

Központi iroda: IV., Váci-útcza 4. szám.

RAKTÁRAK:

IV., Váci-útcza 6. sz. „a Mandarinhoz” VI., Andrassy-út 23. „Hong-Cong városához”
a Városház-tér mellett. a kir. opera átellenében.

IV., Egyetem-tér, Egyetem-útcza sarkán, a „Japán nőhöz”
KIVITELI PINCZÉK:

X., Kőbánya, Füzér-útcza 9. szám.

Bizományi raktár Kecskeméten:

STEIN LAJOS úrnál.

Közvetlen behozatalú valódi kínai és orosz karaván-teak, Jamaica-, Brazíliai és
Cuba-rumok, francia cognacok, likőrök a legfinomabb minőségben, eredeti cso-
magok és palackokban, eredeti árak mellett.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy hely-
ben **budai-nagy-útcza 160. sz.** alatt a volt Fényfy-
házban a mai kor igényeinek megfelelően berendezett

Czukrázdát

nyitottam.

Üzletemben naponta kitérő friss élesztős, irós,
linczer és torta-sütemények, úgyszintén mandola- és
mindennemű thea-sütemények kaphatók.

Nagy választék finom bombonok, szalon czukrok
és francia bombonérok, valamint mindennemű be-
főzött gyümölcs is kapható.

Megrendelésre a legnagyobb figyelemmel és pon-
tossággal jutányos árban készítek mindenféle tortákat,
forma fagyváltót, parfaitet, crémeket, crocambust stb.
Tizenöt év alatt szerzett tapasztalataim képessé
tesznek arra, hogy a legnagyobb igényeknek is minden
tekintetben megfelelhessenek.

Magamat a n. é. közönség b. figyelmébe ajánlva
és pártfogását kérve maradok

Kecskemét, 1895. november hó
kiváló tisztelettel

Gyenes Mihály
czukrasz.

132 1-1

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palack az itt levő szalaggal (vörös és fekete
nyomás sárga papíron van elzárva.)

Eddig fölülmulthatatlan!
Maager Vilmos-féle valódi, tisztított
DORSCH májolóaj
törvényesen védett csomagolásban
Maager Vilmostól Bécsben

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltot és könnyű emészthetőségénél
fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltek mindama esetknél, melyeknél
az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának
gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni.
— Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III 3. ker., Heumarkt 3.,
valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerházában

**Kecskeméten: Katona Zsigmond, Bódogh Ferencz,
Farkas Ignác gyógyszerész uraknál, Nyirády
László és Pataky György urak kereskedésében.**
Főraktár és főelárústás az osztrák-magyar monarchia részére:
Maager Vilmos. Bécs.
III/3. Heumarkt 3. 106 24-3
Utánzásokat a törvény ildózi.

HIRDETMÉNY.

Van szerencsém a n. é. közönséget tisztelettel értesíteni, hogy

Gyenes S. és Fiai
czég alatt vezetett

vas- és fűszerkereskedésemmel

arról a helyről, ahol az alapítása, azaz 1846. óta állandóan léte-
zett, az épület lebontása miatt

a kath. egyház új bérházának
a Kossuth-térre és a Barátok terére nyíló **nagy sarki helyis-
gébe** költözködtem át.

Midőn ez alkalommal megköszönöm a czégem iránt évtizedeken
keresztül tanúsított nagybecsű bizalmát, egyúttal kérem e jóindulat-
nak továbbra való megőrzését is, mit megüvni s megtartani annál
inkább remélek, mert üzletemnek teljesen új, városunk fejlődéséhez
mért csinos, kényelmet nyújtó berendezése, meg bővített anyag-
készlete képessé tesznek, hogy czégem régi, tiszta elvei mellett
minden igénynek pontosan meg tudjak felelni.

Teljes tisztelettel
Gyenes Gyula.

121 3-2

Sorsjegyek
a magyar osztálysorsjáték 2-ik
huzására, mely f. évi decz. 6-14-ig
fog megejteni, kaphatók:
Brachfeld Vilmos
bank és pénzváltó-üzletében
V. tized, nagy-temető-útcza 98. szám.
A 600, 500, 200, 100 ezer ko-
ronás, továbbá számos 50, 20, 15,
10, 8, 6, 2 és 1 ezer koronás
nyeremények most fognak ki-
húzatni. 111 6-3
Az első osztályú sorsjegyek vevői a
kinem húzott számaikat a 2-ik húzásra
csak **november 26-ig** újjíthatják meg.

Osztálysorsjegyek
a december 6-diki huzásra 6,
4, 2 és 1 százezer korona továbbá
számos 50, 20, 15, 10, 8, 6, 2 és
1 ezer koronás nyereményekkel
kaphatók:
a **GALLIA-féle** könyvkereskedésben
METZGER BELA.
A ki nem húzott I. osztályú sorsjegyek
tulajdonosainak jogai csak **november
26-ig** tartatnak fenn.
**Az első osztály húzásánál a
nálunk vásárolt sorsjegyekre
negyvenegy nyeremény
esett.** 112 6-3

**Ház és szőlő
eladás.**

Salamon Lidia Vágó Lajosné
tulajdonát képező:

1. A 4-ik tized 141. szám alatti
egész ház; a mely 3 szoba, 1 kony-
ha, 1 kamra, éléskamra, istálló és pin-
czt foglal magában;
2. A vacsi ügyben tek. Dr. Pe-
rényi József úr szomszédságában fekvő
s 5 holdat tevő **szőlő** és **föld fele**;
3. A csalányosi dűlőben fekvő,
102 útból álló **szőlő**; — **tulajdon-
joga eladó.**

Értekezni lehet: fent nevezett tu-
lajdonos és alulirt ügyvéddel.
Sághi Mihály
ügyvéd.
181 1-1

Árverési hirdetemény.
Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz.
102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a
kecskeméti kir. törvényszék 1895. évi 8677. számú
végzése következtében Pacsu Mihály ügyvéd által kep-
viselt a Kecskeméti Kereskedelmi Ipar-Hitelintézet és
Népbank javára **ösv. Dékány Józsefné s
társai** ellen 900 frt s jar. erejéig és 1600 frta
becsült 1 Kecskeméti Takarékpénztár-Egyesületi rész-
vény 3 db szelvényével nyilvános árverésen eladotnak.
Mely árverésnek a kecskeméti kir. járásbíróság
10566. 1895. számú végzése folytán 900 frt tőkeköveté-
lés, ennek 1894. évi május hó 24-ik napjától járó 6%
kamatai és eddig összesen 16 frt kárméltól mar
megállapított költségek erejéig a Kecskeméti Kereske-
delmi Ipar Hitelintézet és Népbank helyiségében leendő
eszközlesére **1895. évi november hó 19-ik
napjának** délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik
és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivat-
nak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX.
t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében keszpenzüzetés mellett,
a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adetni.
Kelt Kecskeméten, 1895. évi november hó 6-ik
napján.
Fritz Mór
kir. bírósági végrehajtó.
133 1-1

A szél regéje.

Kívül borongós őszi éjszaka,
Alusznak rég a boldog emberek;
Reményeim koporsója fölött
Csak én virrasztok, — csak én szenvedek.
Kerül az álmom, ébren álmodom;
De megverik olykor az ablakom.
Ki volt? A hervadás sohajja csak:
A szél sirt át a sárgult lombokon.
Szenderbe ringató e lágy sóhaj,
— Elalszik rá az éber fájdalom; —
Majd ajka lesz, beszédes ajka szól,
A titkot hallgatom, csak hallgatom.
Csak suttogott, hogy más ne értse,
Im' így hangzott a szél regéje:

*

— Gyöngyosorba füzte játszva a csigát,
Lépte a nyíló virágot.
Órvény fölött gond nélkül futkosott,
A sirra is kacagva hágott.
Az elmulás sápadt arca még
Feléje gúnynyal nem tekintett;
A fájdalom sirálya szárnyával
Alvó lelkére nem legyintett.
Arézára pir futott, ha egy madár
Epedve csókra hívta párját; —
De a hamis, — pár évre érti már,
Ha őt is titkon csókra várják.
Pacsirta dalra, szél sohajra, — im'
Hogy rózsátón a rügy kipattan:
Szívében ébred titkos, új világ; —
— Bizony az ajka csókba csattan.
Az éje hosszú, nappal álmodik,
Repülni vágya messze-messze;
A láng epeszi, ajka majd elég,
Egy hű ajak, mely oltsa, lesz-e?
Repül a lélek, mert világa szük,
Nincs gondolat, a mely elérje;
De tűz a nap, a szárnya ég, s lehull!
— Im' ez volt a tavasz regéje.

— Az ábránd rózsaszínű fátyolát
Elégeté a nap, s hogy ébred:
Zokogva porba omlik, — megjelent
Már a sivar való: az élet.
Nem mind csillagfény már a csillogás,
Az hideg sugár, ez fagyasztó,
S ezért török egymást az emberek,
A mód, mely czélhoz juttat, — az jó.
A szív szerelmű olcsó, ára van;
S ha hű szívért hű szívet remél:
Kacagnak; őrzöngő, Moloch az úr,
Az élet és halál; a pénz, a pénz! . . .
Egy kis darab kenyérért nyújtás kezéd,
Már százezer kar torkodon fogott,
Egyik megfojt, — másik kérde: hogy
Ki volt apád? . . . ki most a pártfogód? —

— És elvegyül az emberár közé,
Hogy a zsvaj mámorba csalja;
De fölriad, az eltiport erény
Sirását, jajját egyre hallja.
S ha védelmére kel: fülebe zúg
A gúny lelket maró kacajja;
S mig nyugtot lenni vágy' egy hű szíven;
Sápadt irigység lopja, csalja.
Följajdul olykor, izzó lelke ég;
Nincs hát ajak, mely csókka oltsa?
Van száz is, ámde rajtuk ég a rég
Meghalt szemérem barna foltja —
Eljött már a halvány csalódás; jön
A hervadás bús őszi éje;
Szerelme él lelkében zárva még . . .
— Ez volna hát a nyár regéje . . .

— Bár fürtje őszi, de még szerelme él
Úgy őrzi, — ez volt kincse, napja,
Mint sírból kelt halvány kísértet,
Az emlékezet meglátogatja.
Ennek mond éjjel altató mesét,
S ha ébred rózsanyíló hajlon:
Az ős gyermek párnája könyázott;
— Meglepte kedvencét a fájdalom . . .
— Arézára sárguló levél perog.
Lefogja egy szemét szeliden,
Az elmulás fölötté sóhaját, — ő
Suttogja halkan: lopd ki szívem.
Tarlott mezőn az elszáradt avar
Hívólag int: jer már pihenni;
Ó vánszorog, megfogja bal kezét
Egy bús fehér alak: a semmi!
Majd jégajkát szívére nyomja és
Szemét lezárja édes álmom;
Halálmadár sirása hallik a
Sirkert fölül a néma tájon.
És álmodik; álmban így beszél:
— „Halvány arc, szemfedője hófehér;
A szürke égből csillogó hó hull,
Sötét siron fehér a szemfedél.
Az éj örök, mégis lesz virradás,
Nem ábránd a lélek reménye,
Eljősz te várt, édes fültámadás!”
— Ez volt az őszi s a tél regéje . . .

*

— Csak hallgatom, s amit regél a szél,
Elöttem élve megjelen:
Lelkemben kettő zsong szünet nélkül:
A fájdalom — s a szerelme!

Bartha József.

Hogyan kellene építkezni?

A hazánk városaiban észlelhető általános haladás, Kecskemétet is magával ragadta s ha csupán az építkezésre, magára fordítjuk figyelmünket, azt kell mondanunk, hogy az utóbbi 15—20 év alatt annyi csinos ház állt elő, a mennyi egymás mellé helyezve, pompás városrész létesítését eszközölné.

A keletkezett házak azonban ámbár csinosak, mégis olyanok, hogy sem a fejlettebb kívánalmaknak, sem a telek viszonyoknak meg nem felelnek, sőt az egészségi állapotoknak sem kedvezők.

Foglalkozzunk e kérdéssel. Én azt hiszem, nagyon is itt az ideje, hogy az építkezők figyelme a régi, falusias sablon útjáról a modern városi építkezés módjára felé tereltesse.

Kecskemét polgárainak elég józan felfogásáról tanuskodik az újabb haladási mozgalom s én hiszem, hogy ha észrevételeim helyesek: okvetlenül akad, a ki utánuk indul, megérdemli tehát a fáradságot, az építkezés terén elkövetett helytelen elveket feltárása.

Először is állapítsuk meg, hogy Kecskemét halad, Kecskemét város tehát Kecskemétnak a jövőnek s városához illőleg építkezzék.

Követelik ezt a telekviszonyok is. Milyenek Kecskeméten a telekviszonyok?

Bizony sanyarúak.

Ámbár Kecskemét sík talajon épült s így akkorát foglalhatott kiki telekkel, a mekkorát akart; mert sem szikla, sem hegyalakulás, sem várfal nem korlátozta az illetőt és mégis kevés város akad széles Magyarországon, a melyben olyan kis telek volnának, mint Kecskeméten. Továbbá észleljük, hogy a legtöbb telek keskeny hosszú és az épületek az utcáról befelé, a telek hosszúságában nyúlnak el, úgy, hogy udvarnak rendesen, épületek közé szorított keskeny, hosszú esik marad. Az ilyen udvar, megterítve egy kis piszokkal, valódi betegség fészek. Az ilyen hosszan elnyúló házat se szépségi, se czélszerűségi, se egészségi szempont nem dicséri.

Szóval nem ártana, sőt égető szükség ez állapotot változtatni.

Persze — gondolja valaki — ez a jött-ment mindjárt azt tanácsolja, hogy gyujtsuk fel a várost, csináljunk tabularását s építsünk új várost.

Nem.
Tudom, hogy nehezen megoldható kérdést bolygatok, tudom, hogy Kecskeméten a legegyszerűbb megoldásra, esetleges telek összecsatolásra gondolni sem lehet, de azért amolyan radikális kurúra még sem gondolok.

Általános, mindenesetre kiterjedő intézkedésről szó sem lehet, de igenis lehet az ezutáni építkezésekkel segíteni egyes esetekben.

Szakítani kell a földszintes építkezéssel.

Ez a nagy titok.
Ez esetben felényi telek vétetik igénybe s az építkezés szebb is, városiasabb is, olcsóbb is, egészségesebb is lesz.

De igaz-e a felebbi állítás?
Nézzük csak.

Szebb lesz az emeletes építkezés? Igenis szebb, mert itt-ott már is van emeletes ház s ha újra emeleteket építenek a lakosok, akkor a mostani aránytalanság elenyészik. Sokkal kellemesebb az arányosan váltakozó házak sorát nézni, mint most a két emeletes és földszinti ház magassága közti különbözeten megbotránykozni.

Hogy így városiasabb lesz Kecskemét tekintette, arról szólni is fölösleges, mert szembetűnő.

Menjünk tovább. Olcsóbb is az emeletes építkezés a földszintesnél?

Igenis.
Csak nem kell óriási arányokat venni alapul, nem kell tornyokat rakni az épületekre s akkor olcsóbb is lesz,

mert egy alapon, egy tető alatt két lakás lesz.

De egészségesebb is lesz; mert nemcsak, hogy az udvar téresebb lesz s az útca felől építkezés folytán belül csak kerítés által elkülönített helyek keletkeznek mi által a többi kert fölött a levegő járás lehetővé tétetik, de az emeleti lakás száraz, egészséges volta is kecsegtet. Kecskeméti anyagból épített ház falába ugyanis tehetünk elszigetelőt s azzal több kevesebb ideig meg is gátolhatjuk a nedvesség kiütését, a kivirágozást stb., de olyan földszintes házat, mely idő múltán egészségtelenné ne válék alig lehet építeni. Ha azonban van emelet, az legalább bizonyosan száraz, bizonyosan egészségesebb.

Fellehetne hozni az emeletes házrendszer ellen, hogy némelyik telekre keskenységénél fogva bajos szép emeletes házat emelni, tehát szépítés helyett, csufítás állana elő. Csalódás, lehet a bajon segíteni.

E tekintetben Sopron példájára hivatkozom. Ott nem egy szép, emeletes ház van, a mely nagyon keskeny teleken épült, hanem a szomszédja segítségével ment. Kettőn építettek látszólag egy, tulajdonképpen két házat. Kivülről csak a két kapu árulja el, hogy az előttünk levő, egynek látszó ház — kettő.

Igy kell a bajon segíteni Kecskeméten is.

Ismét csak oda térek vissza: emeletes építkezés kell Kecskemétnak az ilyen építkezést megkívánja a pompásan emelkedő városnak jövője, sőt már már jelene s ajánlja az olcsóbb és egészségesebb volta. *Dalotti Ödön.*

Szinház.

Egy pár általános figyelmeztetéssel kezdjük, félig meddig mind a kettő a rendező urat illeti.

A második előadások általában gyöngében és bágyadtanban mennek, mint az első. Feltűnő módon tapasztaltuk ezt a Klárinál is, a Mintaférjnél is. A kellő felügyelet hiányos-e, vagy a színészek erélye laukad el, de a nagy és hátrányos különbség meg van. Másik megjegyzésünk arra vonatkozik, hogy színészeink még nem tanultak ki a színpad világításának erejét. Mert csakis ennek tulajdoníthatjuk, hogy akárhányszor megyek, (még pedig elsőrendű szereplőkön is) hogy rosszul vannak festve. Egy első férj szereplőt láttunk a múlt héten cziuber vörös arccal színpadra jönni; egyik primadonánknak ajka bordeaux-piros volt; egy másik színésznő teljesen elfestette a szemét. Az ilyesmi rontja az illúziót, sokszor a hatást teljesen tönkre teszi; pedig könnyű rajta segíteni.

Egyébként a heti műsor megmutatta, hogy a klasszikus műbucsi darabok megtartják halhatatlanságukat és állandó vonzó erejüket. Így vasárnap az Uj hon polgár, melyet pedig már tavaly is tizszer-tizenkétszer adtak telt háznak, most is zsúfolt ház mellett ment. Legalább kétannyian voltak, mint a hétfői Odette-nél, melynek pedig szintén szép közönsége volt.

Akik ott voltak, nem is bánták meg, noha az előadás — valljuk meg őszintén — nem a legjobbak közé tartozott; a Szegény ifjú elkényeztetett e részben egy kissé bennünk s jobbat vártunk. Tulajdonképp az egy Csetényi az, aki a kellő színvonalon állott, úgy hogy valósággal az Odette előadásról, mint Csetényi-estről beszélhetünk: úgy tetszett, mintha csupán az ő kedvéért vették volna elő a darabot s a többiek nem igen tartották volna érdemesnek magukat megerőltetni. Az ő Odetteje azonban fölül is multa a rendes vidéki mértéket. Alakításán nagy átgondoltság, sok tanulmány, a legjobb minták példája látszott. Az I. felvonásban nem keltett nagyobb hatást. Ugyanazt a sietős, esiesergő társalgó-módot alkalmazta, mely a Nemzeti színház francziáskodó színpadjáról — a Sarah példájára — terjed most már a vidéken is s melyet pedig magyar fül — hiába — nehezen tud akceptálni. Utóvégre mégis csak van különbség a magyar és a franczia beszéd között. A franczia (s az olasz is), nem is tekintve, hogy általában gyorsabban ejti a szót (másodpercenként körülbelül két szótaggal), a maga elnyelt hangjaival, szövegi akcentusával, melynek rovasára épen a szó elejét joga van elsietni, könnyebben hadarhat, mint a magyar, aki minden szótagot ugyszólván megropogtat, a szó első tagjára veti a hangsúlyt s

ezzel beszédjének épen ellentétes hullámzást ad, mint az olasz vagy franczia. Ez a rosszul alkalmazott francziáskodás különben régi büne a mi irányadó színházunknak. Még igen jól emléksznék a stilizált franczia szavalarra, melynek most már kivesző, utolsó képviselője a nagy Prielle, aki a végzőtagok megnyomásával valóságos éneklést követett el néha. Most a Sarah (némileg Duse) pergő nyelve lett divatos. Beleszédül a hallgató feje, ha egy felvonást figyelmesen akar végig hallgatni. Nagyon eltérünk tulajdonképp tárgyunktól, de talán érdemes egy fiatal s nagy tehetségű kezdő művésznőnél, aki még könnyen szokhatik apró hibáiról, ha mindjárt a legnagyobb nyomán sajátította is el.

Igazán nagyon szépet nyújtott a III. felvonásban. Már megjelenése is pompás volt. A végelzüllés pontjára jutott kalandornő, akinek már-már alig van menedéke s akinek egy régi jóbarátja megjelenése eszébe juttatja elmúlt tisztességét, előkelő állását s a miről szintén elfeledkezett, anyaságát, finom ábrázolóra talált benne. Egész lénye föl van kavarva, rég eltemetett s elfeledett érzelmek kelnek új életre elfásult szívében. Közűk első sorban a boszú érzete, melyet elűztéséért most van először alkalma férjén éreztetni. Egyes hangjai a szív mélyéből fakadtak és közvetlen a szívhez szóltak. A nézőközönségen mély meghatottságot vett erőt s nyílt színen is hangosan tapsolta meg a szerencsétlen Odettet. Partnere Morvay, itt szintén igyekezett megállani helyét s sok tekintetben ez sikerült is neki. Ép oly kiváló volt Csetényinek nagy jelenete leányával is. A boszú ellágyul az anyai meghatottságban s a követelőzést a teljes lemondás váltja fel. Szemébe könyek tolnak s szenvedélyes csókjai melyekkel leányát elhalmozza, az öngyilkosság megfogant elhatározásának bucsúja. Gyurmán (Béringere) még az egyetlen, aki méltóan állotta meg helyét mellette. A naiv, kedves leánykát igen helyesen ábrázolta: üde, közvetlen volt, mint egy félig nyílt virág. Rakodezay (Clermont) nagyon bágyadtan s nagyon lanyhán adta a grótot. Nem is illik a rendezőtől, hogy erre a kitűnő színészre olyan szerepeket ráerőszakol, melyeket nem tud kedvvel játszani. Teljes megelégedésre játszotta Rajz (Bechamel) a roué szerepét.

Szerdán Szegény Jonathán ment kis közönségnek. Kár pedig, hogy oly kevesen voltak. Anday oly kiváló Harriet volt, aminőt a mi színpadunkon még nem hallottunk. Megjelenése bájos és diskrét, hangvétele könnyű s éneke briliáns. Az I. felv. nagy áriáját valóságos bravourral énekelte, Harriet dalát pedig igazi művészi interpretációval. Az előadás egyébként is nagyon összefogó és sima volt. Torossy (Molly), Miklóssy (Jonathán), Ferenczy (Catalucci), Torday (Vandergold) egyaránt derekasan megállták helyüket.

A esütörtöki Lear királyhoz a földszint minden zuga megtelt, még karzat is volt majdnem annyi, mint Goldstein Számíhoz. Gondos, betanult előadás volt; a segéd-személyzetet kell első sorban megdicsérnünk: mind tudta szerepét s egyik sem rontott. Igazi nagy élvezetet természetesen Rakodezay (Lear) nyújtott, aki ilyen estéken egész fejével kiemelkedik környezetéből. Már az I. felv. külső effektusokat nélkülöző jelenetei is elragadták a közönséget: az elvénhedt apa korlátozott szemkörű élete, erélyes, tiranikus föllépése, melyvel leányai között itélkezik. A hatás felvonásról felvonásra fokozódott s a Goneril elátkozásában, az örülési jelenetben jutott legközvetlenebb kitérésre. A III. felv. után négyszer hívták ki Rakodezayt. Gestusainak nagy változatosságát és kerekdedségét volt alkalmunk különösen megcsodálni ez este. Mozdulatai magukban véve is beszélnek s teljessé egészítik, amit hangja talán nem egész kifejezőn mondott el. Mindig plasztikusak és nagy tanulmányra vallanak. A leányok közül Cordélia (Gyurmán) volt talán legjobban képviselve; nekünk legalább úgy tetszett, hogy Gyurmán játszotta legtöbb kedvvel szerepét, bele is tudta magát élni s sok belső igazsággal ábrázolta. Goneril (Csetényi) legalább is kedvetlen volt. Regan (Aitner) szenvedélye csinált. A férfi szereplők közül különösen Rajzot (Edmund) kell kiemelnünk; derék, jóra való színész, aki sokoldalú szerepkörében mindig igyekszik betölteni feladatát. Okosan fogja fel szerepeit s diskrétan mondja el őket. Morvay csak bajjal tudott az Edgar nehéz szerepével megbirkózni. Nehezen tudja arczának a megfelelő maszkot megválasztani: vajjon okvetlen szükséges-e pl., hogy a haját a homlokán válasza mindig kettő? Iványi (Alban) láthatólag rosszul érezte magát nehéz bársonyrubájában.

Általában külön meg kell dicsérnünk a nagyon szép kosztümöket, látszik, hogy ezek is nagy gonddal készültek. Az előadásra, halljuk, többen nem kaptak már jegyet. Valamelyik héten talán meg lehetne ismételni nagyobb kockázat nélkül.

IRODALOM.

— Egy rövidke keringővel ejtik lázba a főváros és a vidék cigányzenekarai a közönséget. Mi ez? mi a czime ennek? ki a szerzője? kérdik mindent. A cigányt mást nem mondhat mint: egy új orosz keringő. E bájos első hallásra fülbemésző búskomor melódiájával elragadó keringő ma jelent meg Klóknér Ede bpesti zeneműkiadó kiadásában (Budapest Csengery-útcza 62a.) Czime: Tatjana, Valse russ szerző Korszky-Ivanovici. Ára 80 kr. Kapható a kiadónál s bármely vidéki zeneműkereskedésben.

— A nemzeti színház pályázathirdetése. A nemzeti színház igazgatósága a következő pályázati hirdetést tette közzé: „Porzolt Kálmán, a „Fővárosi Lapok“ felelős szerkesztője a nemzeti színház igazgatóságának egyezzer koronát ajánlott fel azon czélból, hogy ez összeget a jelenkori magyar társadalmi életből vett színműre drámai pályázatul tűzze ki. A pályázat feltételei a következők: 1. Az 1000 korona jutalom csak annak a műnek ítélhető oda és adható ki, a melyet a bizottság többsége érdemesnek vél arra, hogy a nemzeti színházban előadassék és a mely színpadi sikert ígér. Ha előadásra érdemes mű nem találtnék, a pályadíj nem adatik ki, hanem újabb pályázat fog hirdettni. 2. Pályázat minden olyan középfaú egész estét betöltő színmű, melynek tárgya a jelenkori magyar társadalmi életből van merítve. 3. A beküldés határideje f. évi november hó 30-dika. Az eredményt a bizottság legkésőbb 1896. évi február hó 1-én fogja kihirdetni. 4. A pályanyertes mű — színe hozatván — a nemzeti színház által az eredeti darabok szerzőinek fizetni szokott rendszeri százalékokban is részesül. 5. Egyébként a pályanyertes mű a szerző tulajadona marad, de a nemzeti színházat megelőzőleg sehol másutt színe nem hozható. A darab kinyomatási joga a „Fővárosi Lapok“-at, illetve az Athenaeum nyomdai és irodalmi részvénytársaságot illeti. 6. A pályaművek idegen kézzel, tisztán és olvashatóan írva, lap-számozva és bekötve a nemzeti színház igazgatóságához küldendők; a szerző nevét, polgári állását és lakhelyét rejtő pecsétes levélben ugyanaz a jelige álljon, mint a pályamű homlokán. Alnév alatt pályázónak a jutalom nem adatik ki. A pecsétes levélben netalán följegyzett kikötések, feltételek nem vétetnek figyelembe. Kéziratok nem adatnak vissza.“ A nemzeti színház igazgatósága.

Kimutatás a „Kecskeméti Takarékpénztár Egyesület“ 1895. október havi forgalmáról.

Bevétel:

Pénztárállás 1895. szept. 30-án	2,620 frt 93 kr.
Betételek számláján	209,419 „ 15 „
Különféle díjak	348 „ 86 „
kamatok	17,939 „ 86 „
Váltók	245,124 „ 66 „
Kézizálog	1,823 „ — „
Jelzálogkölesönök	14,887 „ — „
Váltó viszeszámit.	151,809 „ — „
Adósok folyószámláján	57,293 „ 08 „
Hitelezők folyószámláján	144,771 „ 15 „
Értékpapír jövedelem	39 „ 06 „
Ingatlan jövedelem számlán	67 „ 50 „
Üzleti költségek számláján megtérült	200 „ — „
	846,343 frt 25 kr.

Kiadás:

Visszaízetett betét és tők. kamat	186,646 frt 14 kr.
Kifizetett folyó kamatok számláján	766 „ 08 „
viszeszámit. és térített kamat	1,841 „ 96 „
Váltók számláján	273,363 „ — „
Kézizálog	6,450 „ — „
Jelzálog kölesönök	15,990 „ — „
Értékpapírok számláján	3,750 „ — „
Viszeszámitolt váltók	132,111 „ — „
Adósok folyószámláján	57,173 „ 50 „
Igazg. t. díj, tisztv. és szolgálzat	1,073 „ — „
Üzleti költségek számláján	99 „ 76 „
Osztalék	90 „ — „
Ingatlan jövedelem számlán	76 „ — „
10% betét kamatadó	127 „ 07 „
Hitelezők folyószámláján	143,705 „ 81 „
Pénztárállás 1895. okt. 31-én	24,079 „ 93 „
	846,343 frt 25 kr.

Kimutatás

Kecskemét th. város zálogintézetének 1895. október havi forgalmáról

BEVÉTEL.

Pénztárállás	1,944 frt 83 kr.
Zálogkölesön	14,430 „ 80 „
kamata	907 „ 77 „
Lombardkölesön	6,895 „ — „
kamata	242 „ 03 „
Bélyegdíj	20 „ 10 „
Tőke elhelyezés	10,000 „ — „
Alaptőke	10,000 „ — „
Arverési díj	15 „ 98 „
többlet	142 „ 02 „
Becsérték	8 „ 20 „
	44,606 frt 73 kr.

KIADÁS.

Zálogkölesön	13,391 frt 55 kr.
Lombardkölesön	27,381 „ 70 „
Tisztai és szolgál. fizetés	434 „ 61 „
Becsérték	4 „ 20 „
Arverési többlet	5 „ 52 „
Felszerelés	82 „ 90 „
Irodai költség	6 „ 75 „
Arverési díj	4 „ 47 „
Egyenleg	3,295 „ 03 „
	44,606 frt 73 kr.

Mezei Rezső ellenőr.

Vasúti

Érvényes 1895

menetrend.

október 1-től.

Budapest-Szeged	Személyvonat	Postavonat	Gyorsvonat	Személyvonat	Postavonat	Gyorsvonat
Budapest ind.	reggel 8.30	reggel 10.40	d. n. 4.25	d. n. 6.31	este 7.25	éjjel 10.25
Czegléd	4.05	6.00	10.40	3.54	6.31	10.25
Nagy-Körös	4.35	7.35	11.08	4.09	6.58	10.38
Katonatelep	4.45	7.55	11.20	—	7.11	10.50
Kecskemét érk.	5.00	8.14	11.29	4.24	7.12	11.01
in l.	5.03	—	11.37	4.26	7.13	11.03
Félegyháza	5.17	—	12.11	4.51	8.02	11.37
Szeged	7.39	—	1.47	5.53	9.35	1.32

Szeged-Budapest	Postavonat	Személyvonat	Gyorsvonat	Postavonat	Személyvonat
Szeged ind.	éjjel 12.35	reggel 4.55	d. n. 10.00	d. n. 1.48	este 5.20
Félegyháza	2.25	6.53	11.06	3.30	7.16
Kecskemét érk.	3.11	7.09	11.34	4.05	7.58
in l.	3.18	7.11	11.33	4.25	8.00
Katonatelep	3.25	7.20	—	4.35	8.10
Nagy-Körös	3.42	7.34	11.49	4.58	8.25
Czegléd	4.16	8.10	12.11	5.34	8.52
Budapest	6.30	10.10	1.25	7.40	—

Kecskemét—fülőpszállási vasút.

reggel	délután	Ind.	érik.	reggel	délután
7.30	2.25	Kecskemét	érik.	6.32	1.39
7.42	2.55	Rávagy	—	6.43	1.31
7.55	2.46	Balószög m. r. h.	—	6.32	1.20
8.11	2.58	Helvécia	—	6.20	1.08
8.28	3.05	Köncsög m. r. h.	—	6.09	12.57
8.38	3.20	Kerekegyháza	—	5.56	12.44
9.05	3.44	Agasegyháza	—	5.41	12.30
9.22	4.07	Izsák	—	5.09	11.59
9.44	4.18	Uzovics m. r. h.	—	4.55	11.44
9.51	4.24	Fülőpszállási kitérő	—	4.47	11.37
9.57	4.30	Fülőpszállás	—	4.40	11.30

Baraczk és törköly

tiszta, első minőségű ó-pálinka 10 hektoliteren felül, úgy többféle (tizezernyi)

csemege szőlővessző van eladó.

Dékány Mihálynál

134 3-1

III. tized, 168. sz. a.

Lakás és bolt kiadás.

Az új városháza átellenében levő Héjjas-féle házban egy csinos három szoba és éléskamrából álló

lakás;

továbbá ugyanabban a házban egy

sarok bolthelyiség

lakással f. é. augusztus 1-től

bérbeadandó.

Bővebben értekezhetni Beretvás Pál tulajdonossal. 0-15

Hirdetmény.

A magyar osztálysorsjáték második osztályának huzása december 6-án kezdődik és december 14-éig tart. Az első osztályban ki nem huzott osztálysorsjegyeknek ezen huzáshoz szükséges megújítása, minden további jogok elvesztésének terhe mellett, november 26-ig eszközözendő, és pedig kizárólag a sorsjegyeken jelzett elárúsítónál.

Teljes sorsjegyek, melyek az első osztályban nem nyertek, a második huzásban résztvesznek a nélkül, hogy ezek megújításának szüksége fennforogna.

Vételsorsjegyek — a míg a készlet tart — és pedig: egy egész sorsjegy 80 koronáért, egy tized sorsjegy 8 koronáért és egy huszad sorsjegy 4 koronáért az ismert elárúsítóknál kaphatók, a kik egyszersmind mindennemű felvilágosítással szolgálnak. Megrendelésekkel kérjük ezekhez (nem hozzánk) fordulni.

Budapest, 1895. november 1-én.

Magyar Osztálysorsjáték Igazgatósága.

Egy Millió Nyeremények

1.000.000 korona nyerhető a legszerencsésebb esetben

az államilag jóváhagyott

Magyar osztálysorsjátékon,

nagy nyereményhúzósa

1895. december 6—14-ig ejtetik meg.

Vétel-sorsjegyek:

1 egész 40 frt.

1 fél 20 „

1 tized 4 frt.

1 huszad 2 „

Biztonság okáért kérem a sorsjegyek küldését ajánlott levélben kérni. Az ajánlott levél portója fejében 15 kr., nyeremény jegyzékért 10 kr., összesen 25 kr. fizetendő.)

1 jutalom à 600000 korona = 600000 korona

1 nyeremény à 400000 „ = 400000 „

1 „ à 200000 „ = 200000 „

1 „ à 100000 „ = 100000 „

1 „ à 50000 „ = 50000 „

2 „ à 20000 „ = 40000 „

2 „ à 15000 „ = 30000 „

4 „ à 10000 „ = 40000 „

10 „ à 8000 „ = 80000 „

27 „ à 6000 „ = 162000 „

100 „ à 2000 „ = 200000 „

200 „ à 1000 „ = 200000 „

1150 „ à 200 „ = 230000 „

20000 „ à 100 „ = 2000000 „

nyeremény = 4332000 korona

Ajánlja és szétküldi postautalvány ellenében vagy utánvétellel is

Heintze Károly

főelárúsító

Budapest, Szervita-tér 3. sz.

Sürgöny-czim: Lottoheintze Budapest.

Hogy a tisztelt közönség különböző számú több sorsjegy birtokában nagyobb nyereménykilátásokhoz jusson, — öt vagy ennél több sorsjegy bevásárlásánál a sorsjegyeket egymástól teljesen eltérő számokat állítok össze tetszés szerinti egész, fél, tized és huszad sorsjegyekből — a fenti áron.